

කක්කර ජාතකය

තවද භාගාවත් වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩ වසන සමයෙහි සැරියුත් සාමිත්ගේ විහාරයෙහි බාල භික්ෂුකෙණෙකුන් වහන්සේ අරභයා මේ ජාතකය දක්වන ලද.

ඒ කෙසේද යත්.

සැරියුත් සාමිත්ගේ අනවැසි භික්ෂුකෙණෙකුන් වහන්සේ කය ආරක්ෂා පිණිස උෂ්ණබත් කැවොත් පත්තය කුපිතවෙයි කියා උෂ්ණවෙලාවෙහි තමන් වහන්සේ කයට කිසිදුකක් වැද්දෙනොදී රකිනාසේක. මේ නියාව ධම්මසභා මණ්ඩපයෙහි රැස්වූ මාඵවරුන්වහන්සේ කිය කියා උන්තෙතට සර්වඥයන් වහන්සේ වැඩවදාරා මහණෙනි මා එන්නට පූර්ව භාගයෙහි කිනම් කථාවකින් යුක්තව උනුදැයි විචාරා වදාරා එපවත් අසා දැන් මතුනොවෙයි පෙරත් මූ තමන් ශරීරයට කිසිදුකක් වැද්දෙනොදුන්නේ වේදැයි වදාරා ආරාධිත වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ඉකුත්වත් දක්වා වදාළසේක.

ඒ කෙසේද යත්.

යටගිය දවස බරණැස් නුවර බුන්මදන්ත නම් රජ්ජුරුකෙණෙකුන් රාජ්ජය කරණ සමයෙහි බෝධිසත්වයන් වනසෙහි වෘක්ෂ දේවතාව උපන්සේක. එසමයෙහි ලිහිණිවැද්දෙක් පක්ෂි ධෙනුවක් ඇරගෙන කොරවකුන් බඳන්තේය. පළමුත් මැදිරියෙක අසුව ගැලවිගිය කොරවකෙකු ඒ වැදි බඳන්ට උත්සහ කෙළේය. පළමුත් තමා අසුවුහෙයින් ඒ වැද්දහුට අසුනොවි වැද්දහුලාලු මල කොට ඇවිදින්නේය. පළමුත් තමා බැඳුනුහෙයින් මලට අසුනොවි ගැලවි දවස් අරනේය. එවිට වැදි සිතන්නේ මලඉඳුවා බැරිමයයි සිතා තමා උසනියාවට කඩුවක් ඉදිකොට ඊ අතුබේරා තුමු ගසක් හැටියට නික්මුනාහ. එවිට කොරවකා වැද්දවූ නියාව දැන සිතන්නේ මූ සිහිකරන්ට උවමැනවැයි මෙකල වනාන්තරයෙහි ඇවිදින්නෙමි බොහෝ අඹ දඹ දෙල් බෙලි කිතුල් දුටුවීරු නම් මෙසේ ඇවිදිනා ගසක් දුටුවීරුද, තාගේ වචාවට මා අසුවන්නේ නැතැයි කියා පියා අඩාගෙන පලාගියහ. වැදිත් පක්ෂියා පලාගියපසු කියන්නෝ එසේ වීනම් පක්ෂියා මන්දිරය කඩාගෙන ගියවනැයි එසේ හෙයින් මූ සොරකම් දන්නේයයි ඔබ්බට ගොසින් පක්ෂින් බදාගෙන තමාගේ වාසස්ථානයට ගියේයයි වදාරා මේ ජාතකය නිමවා වදාළසේක. එසමයෙහි ලිහිණි වැදිනම් දේවදත්ත ස්ථවිරය කොරවකා නම් ශරීරය රක්ෂා කරන්නාවූ භික්ෂුහුය, මේ කාරණය ප්‍රත්‍යක්ෂකොට දුටුවා වූ වෘක්ෂදේවතාවා නම් බුදුවූ මම්මයයි තමන්වහන්සේ දක්වා වදාළසේකි.